Розділи 7-9

Я БОЮСЯ ШВИДКОСТИ!

Я вийшов із машини та зрозумів, що ми — в аеропорту.

— Навіщо ви мене сюди привезли? — запитав я перелякано.

Кузен Пулапка по-дружньому штурхнув мене ліктем у бік, підморгнув і пообіцяв:

— Зараз буде краса невимовна, хе-хе!

— В якому сенсі «краса»? Про що ти, га? — допитувався я стривожено.

Не даючи мені шансу на заперечення чи опір, Пулапка штовхнув мене у візок для багажу, вигукнувши знову:

— Зараз буде краса невимовна!

А тоді помчав мене на шаленій швидкості центральною залою аеропорту.

LIVEWORKSHEETS

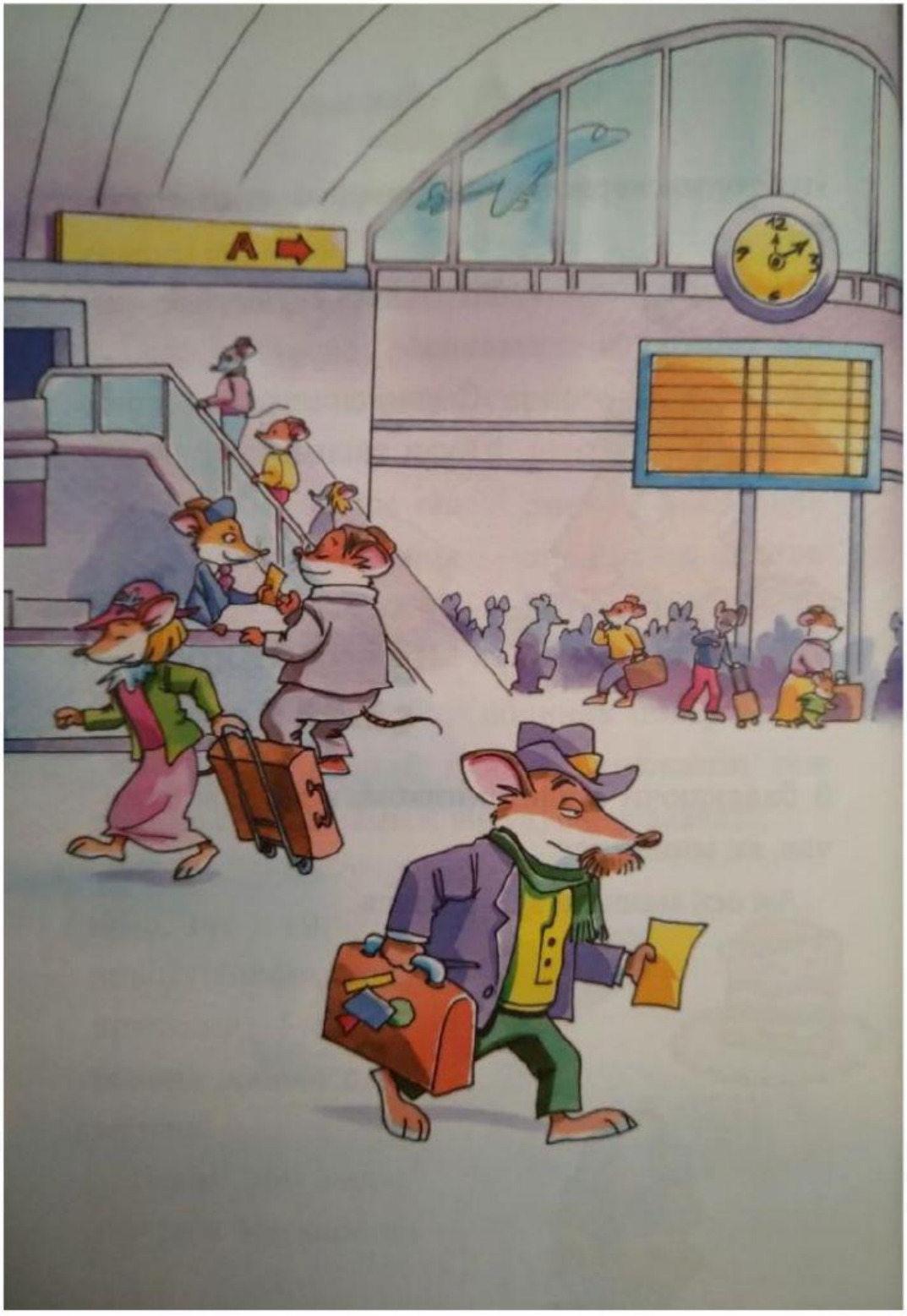

- **Розглянь ілюстрацію. Котра година?**

LIVEWORKSHEETS

Я БОЮСЯ ШВИДКОСТИ!

— Дорогу! Звільніть дорогу! Стережись! Гей! Я люблю швидкість! — верещав він радісно.

— А я не люблю! — здушено крикнув я.

Ми прямували просто до зали для ВІП-гризунів!

LIVEWORKSHEETS

Я боюся швидкости!

Із дверей вийшла мишка-білявка. Поверх доглянутого хутра із платиновим полиском на ній був **ЗЕЛЕНИЙ КАМУФЛЯЖНИЙ КОМБІНЕЗОН** за останньою модою та **ЖИЛЕТ** із синтетичної тигрячої шкури.

LIVEWORKSHEETS

Я боюся швидкості!

Взута вона була **У ШНУРОВАНІ ЗОЛОТАВО-ЖОВТІ БЕРЦІ** з металевими підборами й посиленими носаками. На шиї мала *намисто з акулячих зубів.*

LIVEWORKSHEETS

- **Тобі подобається ця пані? Хто вона?**

Зуби акули

Пуклапка різко зупинився просто перед незнайомкою.

— Ох! Це ви? — здивовано вигукнула вона, погладжуючи намисто з акулячих зубів. — Славетний письменник *Джеронімо Стілтон?* Ох, як я схвильована!

Я зашарівся до кінчика носа.

А білява незнайомка питала захоплено:

— Ви не відмовитесь дати мені автограф? Знаєте, я прочитала всі ваші книжки! Моя улюблена — **«ПРИВИД МЕТРО»**. Вона така драматична! Але мені також до вподоби **«Таємниця зниклого скарбу»**. Яка зворушлива історія кохання між Сірокожушком і Білошубкою! Читаючи її, я ледве стримувала *сльози*... Треба, либонь, бути непересічним

LIVEWORKSHEETS

знавцем мишачого серця, щоб так переконливо писати!

Мене надзвичайно потішила зустріч із такою захопленою шанувальницею.

Я саме хотів відповісти на її звіряння, добирав слів для блискучого експромту, коли Пулапка розвернув візок до ліфта.

І візок помчав мене до ліфта.

LIVEWORKSHEETS

Я БОЮСЯ ЛІФТІВ!

Кузен безцеремонно вивантажив мене з візка і натиснув кнопку виклику ліфта.

— Гопля! Тепер починається найцікавіше!

Я підвівся, пом'ятий і спантеличений, поправив окуляри на носі, подивився на ліфт і, дещо збагнувши, заволав чимдуж:

— Я не поїду!

Я БОЮСЯ НАВІТЬ ЗАХОДИТИ В ЛІФТ!

Кузен Пулапка почухав вухо та пробурмотів:

— Облиш! Ти, головне, тільки не думай про це!

Двері ліфта розчинилися. Я поривався тікати, але Пулапка зробив мені підніжку, і я…

ВКОТИВСЯ ВСЕРЕДИНУ, НАЧЕ ВЕЛИКА ГОЛОВКА СИРУ!

LIVEWORKSHEETS

Я боюся ліфтів!

Кузен застрибнув у ліфт за мною, переможно гукнувши:

— Гопля! Справу зроблено!

Наче в нічному кошмарі, я побачив, як зачинилися двері ліфта.

Я не мав шансу уникнути цього жаху!

Я ВІДЧУВАВ, ЯК ЩОСЬ МЕНІ ТИСНЕ В ГРУДЯХ, ЯК ПЕРЕХОПЛЮЄ ДИХАННЯ, БРАКУЄ ПОВІТРЯ, ВУСА ЗМОКРІЛИ ВІД ЛИПКОГО ХОЛОДНОГО ПОТУ...

Аж тут Пулапка наступив мені на лапу.

Я зойкнув. Який нестерпний біль!

Мені так боліло, що я забув, на якому я світі, чи пак, у якому я ліфті. А тут, нарешті, і двері відчинилися.

— Бачиш? — озвався кузен задоволено. — Головне про це не думати!

LIVEWORKSHEETS